07/11/2026

Η διεκδίκηση των Γερμανικών Οφειλών ως εθνική προτεραιότητα: Συζήτηση με τον Δρα Αριστομένη Συγγελάκη στο «Ενορία εν δράσει»

/ Ενορίες

Η Ελλάδα οφείλει να διατηρήσει ενιαία και σταθερή πολιτική στάση, να αξιοποιήσει όλα τα διαθέσιμα μέσα και να απαιτήσει συγκεκριμένες ενέργειες από την πολιτική της ηγεσία.

Στους «Ελεύθερους Διαλόγους» του Ιερού Ναού Ευαγγελιστρίας Πειραιώς και στο πλαίσιο του προγράμματος «ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει...», την Παρασκευή 6 Νοεμβρίου 2026, ο κ. Στέφανος Μίλεσης, Συγγραφέας, Πρόεδρος της Φιλολογικής Στέγης Πειραιώς, φιλοξένησε τον Δρ. Αριστομένη Ι. Συγγελάκη, Πανεπιστημιακό, Συγγραμματέα του Εθνικού Συμβουλίου Διεκδίκησης των Οφειλών της Γερμανίας προς την Ελλάδα., σε μία συζήτηση με θέμα: «Η διεκδίκηση των Γερμανικών Οφειλών ως εθνική προτεραιότητα!».

Παρακολουθήστε τον διάλογο:

Ο κ. Συγγελάκης αναφέρθηκε αρχικά στην προσωπική του σχέση με το ζήτημα, καθώς η οικογένειά του προέρχεται από μαρτυρικούς τόπους της Κρήτης. Στη Βιάννο, κατά τον Σεπτέμβριο του 1943, οι γερμανικές δυνάμεις δολοφόνησαν περίπου 500 αμάχους. Ανάμεσα στα θύματα βρίσκονταν πέντε μέλη της οικογένειάς του από το ίδιο σπίτι.

Η κατοχή, προκάλεσε μια πρωτοφανή ανθρωπιστική καταστροφή. Οι εκτελέσεις, οι σφαγές, οι μαζικές καταστροφές χωριών, ο λιμός, οι φυλακίσεις και τα βασανιστήρια αποδεκάτισαν τον ελληνικό πληθυσμό. Ιδιαίτερη έμφαση έδωσε στην εξόντωση αμάχων με πρόσχημα τα λεγόμενα αντίποινα, τα οποία δεν μπορούσαν να δικαιολογηθούν από το διεθνές δίκαιο, καθώς παραβίαζαν την προστασία των αμάχων και την αρχή της αναλογικότητας.

Η γερμανική κατοχή δεν περιορίστηκε στις ανθρώπινες απώλειες. Προκάλεσε εκτεταμένη καταστροφή των παραγωγικών υποδομών, των λιμανιών, των εργοστασίων, των επιχειρήσεων και του εθνικού πλούτου.

Ιδιαίτερη αναφορά έγινε στον Πειραιά, ο οποίος υπέστη καταστροφικούς βομβαρδισμούς, με αποκορύφωμα εκείνον της 11ης Ιανουαρίου 1944. Η πόλη έχασε σημαντικό μέρος των βιομηχανικών και εμπορικών υποδομών της, ενώ χιλιάδες άνθρωποι αντιμετώπισαν την προσφυγιά και την ανεργία.

Παράλληλα, ο λιμός του 1941-1942 οδήγησε στον θάνατο χιλιάδων ανθρώπων. Η αρπαγή τροφίμων και πρώτων υλών επιδείνωσε την κατάσταση, ενώ οι επιπτώσεις συνεχίστηκαν και μετά την απελευθέρωση. Η μετανάστευση της δεκαετίας του 1950 στέρησε από τη χώρα μεγάλο μέρος του παραγωγικού και νεανικού πληθυσμού της.

Η Ελλάδα, παρά τη σημαντική συμβολή της στον αντιφασιστικό αγώνα, δεν έλαβε τις αποζημιώσεις που δικαιούνταν. Καθοριστικό ρόλο διαδραμάτισαν οι γεωπολιτικές εξελίξεις του Ψυχρού Πολέμου, καθώς οι δυτικοί σύμμαχοι επιδίωξαν την οικονομική και πολιτική ανασυγκρότηση της Δυτικής Γερμανίας.

Η Συμφωνία του Λονδίνου του 1953 προέβλεψε τη σημαντική μείωση του

γερμανικού εξωτερικού χρέους, τη ρύθμιση της αποπληρωμής του και την αναβολή του ζητήματος των πολεμικών επανορθώσεων μέχρι την επανένωση της Γερμανίας και τη σύναψη συνθήκης ειρήνης.

ENOPIA
tv Spasti...

Ο κ. Συγγελάκης τόνισε ότι μετά την επανένωση του 1990 η Γερμανία απέφυγε να εκπληρώσει τις υποχρεώσεις της, επικαλούμενη νομικά επιχειρήματα. Το 2013 μάλιστα διακήρυξε μονομερώς ότι το ζήτημα θεωρείται λήξαν, χωρίς να τεκμηριώσει πότε και με ποιον τρόπο συνέβη αυτό.

Στη συζήτηση ασκήθηκε κριτική στις ελληνικές κυβερνήσεις για την ανεπαρκή και ασυνεπή διεκδίκηση των γερμανικών οφειλών. Εξαίρεση αποτελεί η ρηματική διακοίνωση της 14ης Νοεμβρίου 1995, επί κυβέρνησης Ανδρέα Παπανδρέου, με την οποία η Ελλάδα ζήτησε επίσημα από τη Γερμανία να εκπληρώσει τις υποχρεώσεις της.

Σημαντικό ορόσημο αποτελεί επίσης η απόφαση της Βουλής των Ελλήνων, στις 17 Απριλίου 2019, με την οποία ζητήθηκε σχεδόν ομόφωνα από την κυβέρνηση να αξιοποιήσει κάθε νομικό και πολιτικό μέσο για τη διεκδίκηση των οφειλών.

Επισημάνθηκε ότι η Ελλάδα δεν έχει παραιτηθεί επισήμως από τις αξιώσεις της. Ακόμη και η συμφωνία του 1960, βάσει της οποίας καταβλήθηκαν 115 εκατομμύρια γερμανικά μάρκα, δεν θεωρείται παραίτηση από τις υπόλοιπες απαιτήσεις.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ
ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΡΙΑΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Ιδιαίτερη σημασία αποδίδεται στο αναγκαστικό κατοχικό δάνειο, το οποίο επιβλήθηκε στην Ελλάδα από τη ναζιστική Γερμανία και τη φασιστική Ιταλία το 1942. Η Ελλάδα υποχρεώθηκε να καταβάλλει μηνιαίως μεγάλα χρηματικά ποσά για τη χρηματοδότηση των κατοχικών δυνάμεων. Η αποπληρωμή του δανείου διακόπηκε, δημιουργώντας οφειλή που εξακολουθεί να υφίσταται.

Οι ελληνικές διεκδικήσεις περιλαμβάνουν τέσσερις βασικούς άξονες: Τις αποζημιώσεις των θυμάτων και των οικογενειών τους, τις πολεμικές επανορθώσεις για την καταστροφή της οικονομίας και των υποδομών, την εξόφληση του αναγκαστικού κατοχικού δανείου και τον επαναπατρισμό των αρχαιολογικών και πολιτιστικών θησαυρών που λεηλατήθηκαν.

Το Εθνικό Συμβούλιο, που ιδρύθηκε με πρωτοβουλία του Μανώλη Γλέζου και του Λάκη Σάντα, παρουσιάστηκε στη συζήτηση ως βασικός φορέας συντονισμού του αγώνα. Συνεργάζεται με αντιστασιακές οργανώσεις, ενώσεις θυμάτων, επιστήμονες και εκπροσώπους της κοινωνίας.

Ως παράδειγμα διεθνούς διεκδίκησης αναφέρεται η Πολωνία, η οποία εξακολουθεί να προβάλλει αξιώσεις έναντι της Γερμανίας, παρά τις μεταπολεμικές πολιτικές εξελίξεις.

Η συζήτηση ανέδειξε επίσης τη σημασία της ιστορικής μνήμης, της εκπαίδευσης και της συμμετοχής της νεολαίας, ώστε ο αγώνας να συνεχιστεί από τις επόμενες γενιές.

Η διεκδίκηση των γερμανικών οφειλών δεν αποτελεί απλώς οικονομική απαίτηση, αλλά ζήτημα ιστορικής μνήμης, εθνικής αξιοπρέπειας και δικαιοσύνης. Η Ελλάδα οφείλει να διατηρήσει ενιαία και σταθερή πολιτική στάση, να αξιοποιήσει όλα τα διαθέσιμα μέσα και να απαιτήσει συγκεκριμένες ενέργειες από την πολιτική της ηγεσία.

Όπως υπογράμμισε ο κ. Συγγελάκης στο κλείσιμο της συζήτησης, η ουσιαστική δικαίωση των θυμάτων και των απογόνων τους προϋποθέτει τη διατήρηση της ιστορικής αλήθειας και την ενεργό συμμετοχή της νέας γενιάς. Η μνήμη της κατοχής δεν πρέπει να περιορίζεται σε επετειακές εκδηλώσεις, αλλά να μετατρέπεται σε διαρκή αγώνα για δικαιοσύνη.

